

**KONVENTSYEN ANTARABANGSA TENTANG PERLINDUNGAN
HAK SEMUA PEKERJA HIJRAHAN DAN AHLI KELUARGA
MEREKA**

**PERTUBUHAN BANGSA-BANGSA BERSATU
1990**

Konvensyen Antarabangsa tentang Perlindungan Hak Semua Pekerja Hijrahan dan Ahli Keluarga Mereka

Mukadimah

Negara-Negara Ahli bagi Konvensyen ini,

Mengambil kira prinsip yang terkandung dalam instrumen asas Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu berkenaan dengan hak asasi manusia, khususnya Pengisytiharan Hak Asasi Manusia Sejagat,¹ Waad Antarabangsa tentang Hak Ekonomi, Sosial dan Budaya², Waad Antarabangsa tentang Hak Sivil dan Hak Politik,² Konvensyen Antarabangsa tentang Penghapusan Segala Bentuk Diskriminasi Kaum,³ Konvensyen tentang Penghapusan Segala Bentuk Diskriminasi terhadap Wanita⁴ dan Konvensyen tentang Hak Kanak-Kanak,⁵

Mengambil kira juga prinsip dan standard yang dinyatakan dalam instrumen berkaitan yang dihuraikan dalam rangka kerja Pertubuhan Buruh Antarabangsa, terutamanya Konvensyen tentang Migrasi Pekerjaan (No. 97), Konvensyen tentang Migrasi dalam Keadaan yang Kejam dan Menggalakkan Kesamarataan Peluang dan Layanan terhadap Pekerja Hijrahan (No. 143), Pengesyoran tentang Migrasi untuk Pekerjaan (No. 86), Pengesyoran tentang Pekerja Hijrahan (No. 151), Konvensyen tentang Buruh Paksa atau Wajib (No. 29) dan Konvensyen tentang Pemansuhan Buruh Paksa (No. 105),

Menegaskan semula kepentingan prinsip yang terkandung dalam Konvensyen menentang Diskriminasi dalam Pendidikan bagi Pertubuhan Pendidikan, Sains dan Kebudayaan Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu,⁶

Mengingat kembali Konvensyen menentang Penyeksaan dan Perlakuan atau Hukuman Lain yang Kejam, Tidak Berperikemanusiaan atau Merendahkan Martabat,⁷ Pengisytiharan Kongres Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu Keempat tentang Pencegahan Jenayah dan Perlakuan Pesalah,⁸ Tatakelakuan bagi Pegawai Penguat Kuasa Undang-Undang,⁹ dan Konvensyen Perhambaan,¹⁰

¹ Ketetapan 217 A (III).

² Ketetapan 2200 A (XXI), lampiran.

³ Ketetapan 2106 A (XX), lampiran.

⁴ Ketetapan 34/180, lampiran.

⁵ Ketetapan 44/25, lampiran.

⁶ Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu, Siri Triti, jilid 429, No. 6193.

⁷ Ketetapan 39/46, lampiran.

⁸ Lihat Kongres Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu Keempat tentang Pencegahan Jenayah dan Perlakuan Pesalah, Kyoto, Jepun, 17-26 Ogos 1970; laporan disediakan oleh Sekretariat (penerbitan Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu, Jualan No. E.71.IV.8).

⁹ Resolusi 34/169, lampiran.

¹⁰ Lihat Hak Asasi Manusia: Penyusunan Instrumen Antarabangsa (penerbitan Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu, Jualan No. E.88.XIV.1).

Mengingat kembali salah satu objektif Pertubuhan Buruh Antarabangsa, seperti yang dinyatakan dalam Perlembagaannya, ialah perlindungan kepentingan pekerja apabila bekerja di negara selain negara mereka sendiri, dan mengambil kira kepakaran dan pengalaman pertubuhan tersebut dalam hal yang berkaitan dengan pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka,

Mengakui kepentingan kerja yang dilakukan berkaitan dengan pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka dalam pelbagai organisasi Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu, khususnya dalam Suruhanjaya Hak Asasi Manusia dan Suruhanjaya Pembangunan Sosial, serta dalam Organisasi Makanan dan Pertanian Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu, Organisasi Pendidikan, Sains dan Kebudayaan Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu dan Organisasi Kesihatan Dunia, serta organisasi antarabangsa yang lain,

Mengakui juga kemajuan yang dilakukan oleh Negara-Negara tertentu secara serantau atau dua hala ke arah melindungi hak pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka, serta kepentingan dan kebergunaan perjanjian dua hala dan pelbagai hala dalam bidang ini,

Menyedari kepentingan dan tahap fenomena migrasi, yang melibatkan berjuta-juta orang dan menjelaskan sebilangan besar Negara dalam komuniti antarabangsa.

Menyedari kesan aliran pekerja hijrahan terhadap Negara dan pihak yang berkenaan, dan mengingini pewujudan norma yang boleh menyumbang kepada pengharmonian sikap Negara-Negara melalui penerimaan prinsip asas berkaitan dengan perlakuan terhadap pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka,

Memandangkan situasi kerentanan yang sering dihadapi oleh pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka kerana, antara lainnya, tidak berada di Negara asal mereka dan kesukaran yang mungkin mereka hadapi berpunca daripada kehadiran mereka di Negara pekerjaan,

Meyakini bahawa hak pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka tidak diiktiraf secukupnya di mana-mana dan oleh itu memerlukan perlindungan antarabangsa yang sewajarnya,

Mengambil kira hakikat bahawa migrasi sering menjadi punca masalah serius bagi ahli keluarga pekerja hijrahan serta kepada pekerja itu sendiri, khususnya kerana memporak-perandakan keluarga.

Mengingati bahawa masalah manusia yang terlibat dalam migrasi adalah lebih serius jika migrasi di luar aturan, dan oleh itu, meyakini bahawa tindakan yang sewajarnya harus digalakkan untuk mencegah dan menghapuskan pergerakan sulit dan pemerdagangan pekerja hijrahan, dan pada masa yang sama, menjamin perlindungan hak asasi asas mereka.

Memandangkan pekerja yang tidak mempunyai dokumen atau dalam keadaan luar aturan sering diambil bekerja di bawah keadaan kerja yang kurang baik berbanding pekerja lain, dan majikan tertentu mendapati perkara ini sebagai dorongan untuk mencari buruh tersebut untuk memperoleh manfaat daripada persaingan yang tidak adil.

Mengambil kira juga bantuan yang kurang menggalakkan kepada pekerjaan pekerja hijrahan yang berada dalam keadaan luar aturan jika hak asasi asas semua pekerja hijrahan diiktiraf secara meluas dan, lebih-lebih lagi, memberikan hak tambahan tertentu kepada pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka yang dalam keadaan dalam aturan akan menggalakkan semua migran dan majikan untuk menghormati dan mematuhi undang-undang serta prosedur yang ditetapkan oleh Negara-Negara berkenaan.

Oleh itu, meyakini akan keperluan untuk mewujudkan perlindungan antarabangsa tentang hak semua pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka, menegaskan semula dan mewujudkan norma asas dalam konvensyen yang menyeluruh yang boleh digunakan di seluruh dunia.

Telah bersetuju seperti yang berikut:

BAHAGIAN I
Skop dan takrif

Perkara 1

1. Konvensyen ini terpakai, kecuali sebagaimana yang diperuntukkan selepas ini, bagi semua pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka tanpa apa-apa jenis pembezaan seperti jantina, bangsa, warna, bahasa, agama atau kepercayaan, fahaman politik atau fahaman lain, negara asal, asal-usul etnik atau sosial, kerakyatan, umur, kedudukan ekonomi, harta, status perkahwinan, status kelahiran atau status lain.

2. Konvensyen ini akan diguna pakai sepanjang keseluruhan proses migrasi pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka, yang terdiri daripada persediaan untuk migrasi, pelepasan, transit dan sepanjang tempoh menetap dan aktiviti pendapatan di Negara pekerjaan serta kembali ke Negara asal atau Negara kediaman yang biasa.

Perkara 2

Bagi tujuan Konvensyen ini:

1. Istilah “pekerja hijrahan” merujuk seseorang yang akan terlibat, terlibat atau telah terlibat dalam aktiviti pendapatan di Negara yang beliau bukan warganegaranya.

2. (a) Istilah “pekerja perbatasan” merujuk pekerja hijrahan yang mengekalkan kediaman biasanya di Negara jiran yang beliau selalunya kembali setiap hari atau sekurang-kurangnya sekali seminggu;

(b) Istilah “pekerja bermusim” merujuk pekerja hijrahan yang bekerja bergantung pada keadaan musim dan hanya dilakukan pada sebahagian tahun;

(c) Istilah “pelaut”, yang termasuk nelayan, merujuk pekerja hijrahan yang bekerja di atas kapal yang didaftarkan di Negara yang beliau bukan warganegara;

(d) Istilah “pekerja di pepasanluar pesisir” merujuk pekerja hijrahan yang bekerja di pepasanluar pesisir yang berada di bawah bidang kuasa Negara yang beliau bukan warganegaranya;

(e) Istilah “pekerja bergerak” merujuk pekerja hijrahan yang, mempunyai kediaman kebiasaan di sebuah Negara, perlu pergi ke Negara atau Negara-negara lain bagi tempoh yang singkat, disebabkan sifat pekerjaannya;

(f) Istilah “pekerja yang terikat dengan projek” merujuk pekerja hijrahan yang dibawa masuk ke Negara pekerjaan bagi tempoh yang ditentukan untuk bekerja semata-mata bagi projek tertentu yang dijalankan di Negara tersebut oleh majikannya;

(g) Istilah “pekerja pekerjaan tertentu/khusus” merujuk pekerja hijrahan:

(i) yang telah dihantar oleh majikannya bagi tempoh masa yang terhad dan ditetapkan ke Negara pekerja untuk menjalankan tugas atau kerja tertentu; atau

(ii) yang terlibat bagi tempoh masa yang terhad atau ditetapkan dalam kerja yang memerlukan kemahiran profesional, komersial, teknikal atau kemahiran yang sangat khusus lain; atau

(iii) yang, atas permintaan majikannya di Negara pekerjaan, terlibat bagi tempoh masa yang terhad dan ditetapkan dalam kerja yang bersifat sementara atau singkat;

dan yang dikehendaki untuk berlepas dari Negara pekerjaan sama ada semasa tamat tempoh menetapnya yang dibenarkan, atau lebih awal jika beliau tidak lagi menjalankan tugas atau kerja tertentu atau terlibat dalam kerja tersebut.

(h) Istilah “pekerja bekerja sendiri” merujuk pekerja hijrahan yang terlibat dalam aktiviti pendapatan selain yang di bawah kontrak pekerjaan dan mereka yang menampung kehidupan mereka melalui aktiviti yang biasanya bekerja sendiri atau bersama-sama ahli keluarganya, dan mana-mana pekerja hijrahan lain yang diiktiraf sebagai bekerja sendiri oleh undang-undang yang terpakai di Negara pekerjaan atau perjanjian dua hala atau pelbagai hala.

Perkara 3

Konvensyen ini tidak terpakai kepada:

- (a) Orang yang dihantar atau diambil bekerja oleh pertubuhan dan agensi antarabangsa atau orang yang dihantar atau diambil bekerja oleh Negara di luar wilayahnya untuk menjalankan fungsi rasmi, yang kemasukan dan statusnya dikawal selia oleh undang-undang antarabangsa umum atau oleh perjanjian atau konvensyen antarabangsa tertentu;
- (b) Orang yang dihantar atau diambil bekerja oleh Negara atau bagi pihaknya di luar wilayahnya yang mengambil bahagian dalam program pembangunan dan program kerjasama lain, yang kemasukan dan statusnya dikawal selia oleh perjanjian dengan Negara pekerjaan dan yang, menurut perjanjian tersebut, tidak dianggap sebagai pekerja hijrahan;
- (c) Orang yang mengambil kediaman di Negara yang berbeza dari Negara asal mereka sebagai pelabur;
- (d) Pelarian dan orang tak bernegara, melainkan jika permohonan tersebut diperuntukkan dalam undang-undang negara berkaitan, atau instrumen antarabangsa yang berkuat kuasa, Negara Ahli berkenaan;
- (e) Pelajar dan pelatih;
- (f) Pelaut dan pekerja di pepasangan luar pesisir yang belum diambil bekerja untuk menetap dan terlibat dalam aktiviti pendapatan di Negara pekerjaan.

Perkara 4

Bagi tujuan Konvensyen ini, istilah “ahli keluarga” merujuk orang yang berkahwin dengan pekerja hijrahan atau mempunyai hubungan dengan mereka yang, menurut undang-undang yang terpakai, memberikan kesan yang sama dengan perkahwinan, serta anak tanggungan mereka dan orang tanggungan lain yang diiktiraf sebagai ahli keluarga oleh undang-undang yang terpakai atau perjanjian dua hala atau pelbagai hala antara Negara berkenaan.

Perkara 5

Bagi tujuan Konvensyen ini, pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka;

- (a) Dianggap sebagai mempunyai dokumen atau dalam keadaan dalam aturan, jika mereka dibenarkan untuk masuk, menetap dan terlibat dalam aktiviti pendapatan

dalam Negara pekerjaan menurut undang-undang Negara tersebut dan perjanjian antarabangsa yang Negara itu menjadi pihaknya;

(b) Dianggap sebagai tidak mempunyai dokumen atau dalam keadaan luar aturan, jika mereka tidak mematuhi syarat yang diperuntukkan dalam subperenggan (a) perkara ini.

Perkara 6

Bagi tujuan Konvensyen ini:

(a) Istilah “Negara Asal” ertinya Negara yang orang berkenaan adalah warganegara;

(b) Istilah “Negara pekerjaan” ertinya Negara yang pekerja hijrahan tersebut akan terlibat, terlibat atau telah terlibat dalam aktiviti pendapatan, mengikut mana-mana yang berkenaan;

(c) Istilah “Negara transit” ertinya mana-mana Negara yang orang berkenaan melaluinya dalam mana-mana perjalanan ke Negara pekerjaan atau dari Negara pekerjaan ke Negara asal atau Negara kediaman kebiasaan.

BAHAGIAN II Tiada diskriminasi berhubung dengan hak

Perkara 7

Negara-Negara Ahli yang menjalankan, menurut instrumen antarabangsa berhubung dengan hak asasi manusia, untuk menghormati dan memastikan semua pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka di dalam wilayah mereka atau tertakluk kepada bidang kuasa mereka. hak yang diperuntukkan dalam Konvensyen ini tanpa perbezaan apa-apa jenis jantina, bangsa, warna, bahasa, agama atau kepercayaan, politik atau pendapat lain, negara, etnik atau asal sosial, kerakyatan, umur, kedudukan ekonomi, harta, status perkahwinan, kelahiran atau status lain.

BAHAGIAN III Hak asasi manusia bagi semua pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka

Perkara 8

1. Pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka hendaklah bebas untuk meninggalkan mana-mana Negara, termasuk Negara asal mereka. Hak ini, yang tidak akan tertakluk kepada apa-apa sekatan kecuali yang diperuntukkan oleh undang-undang, adalah perlu untuk melindungi keselamatan negara, ketenteraman awam, kesihatan awam

atau moral atau hak dan kebebasan orang lain dan selaras dengan hak lain yang diiktiraf dalam bahagian Konvensyen ini.

2. Pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka berhak, pada bila-bila masa untuk memasuki dan kekal di Negara asal mereka.

Perkara 9

Hak pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka untuk hidup hendaklah dilindungi oleh undang-undang.

Perkara 10

Pekerja hijrahan atau ahli keluarganya tidak boleh dikenakan penyeksaan atau perlakuan atau hukuman yang kejam, tidak berperikemanusiaan atau merendahkan martabat.

Perkara 11

1. Pekerja hijrahan atau ahli keluarganya tidak boleh ditahan sebagai hamba atau buruh paksa.

2. Pekerja hijrahan atau ahli keluarganya tidak dikehendaki untuk melakukan kerja secara paksaan atau wajib.

3. Perenggan 2 perkara ini tidak boleh dianggap untuk menghalang, di Negara yang hukuman penjara dengan kerja berat akan dikenakan sebagai hukuman bagi sesuatu jenayah, pelaksanaan kerja berat adalah menurut hukuman yang dijatuhkan oleh mahkamah berwibawa.

4. Bagi tujuan perkara ini, istilah “buruh paksa atau wajib” hendaklah tidak termasuk:

(a) Apa-apa kerja atau perkhidmatan yang tidak disebut dalam perenggan 3 perkara ini, yang biasanya diperlukan oleh seseorang yang berada dalam tahanan akibat daripada perintah mahkamah yang sah atau seseorang semasa pembebasan bersyarat daripada tahanan tersebut;

(b) Apa-apa perkhidmatan yang diperlukan jika berlaku kecemasan atau malapetaka yang mengancam nyawa atau kesejahteraan masyarakat;

(c) Apa-apa kerja atau perkhidmatan yang menjadi sebahagian daripada obligasi awam biasa yang dikenakan juga kepada rakyat Negara berkenaan.

Perkara 12

1. Pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka berhak untuk kebebasan berfikir, hati nurani dan beragama. Hak ini termasuk kebebasan untuk mempunyai atau menganut agama atau kepercayaan pilihan mereka, serta kebebasan sama ada secara individu atau dalam masyarakat dengan orang lain dan khalayak ramai atau persendirian untuk menzahirkan agama atau kepercayaan mereka dalam beribadat, pematuhan, amalan dan pengajaran.

2. Pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka tidak akan tertakluk kepada paksaan yang akan menjelaskan kebebasan mereka untuk mempunyai atau menganut agama atau kepercayaan pilihan mereka.

3. Kebebasan untuk menzahirkan agama atau kepercayaan hanya akan tertakluk kepada pengehadan seperti yang ditetapkan oleh undang-undang dan perlu untuk melindungi keselamatan awam, ketenteraman, kesihatan atau moral atau hak asasi dan kebebasan orang lain.

4. Negara-Negara Ahli bagi Konvensyen ini berjanji untuk menghormati kebebasan ibu bapa, sekurang-kurangnya salah seorang daripada mereka ialah pekerja hijrahan, dan, apabila terpakai, penjaga sah hendaklah memastikan pendidikan agama dan moral anak mereka mengikut kepercayaan mereka sendiri.

Perkara 13

1. Pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka berhak untuk memberi pendapat tanpa campur tangan.

2. Pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka berhak untuk kebebasan bersuara; hak ini hendaklah termasuk kebebasan untuk mendapatkan, menerima dan menyampaikan maklumat dan idea dalam semua cara, tanpa mengira sempadan, sama ada secara lisan, bertulis atau dalam cetakan, dalam bentuk seni atau melalui mana-mana media lain pilihan mereka.

3. Pelaksanaan hak yang diperuntukkan dalam perenggan 2 perkara ini membawa bersamanya tugas dan tanggungjawab khas. Oleh itu, ia boleh dikenakan sekatan tertentu, tetapi hanya boleh seperti yang diperuntukkan oleh undang-undang dan adalah perlu;

(a) untuk menghormati hak atau reputasi orang lain;

(b) untuk melindungi keselamatan Negara-Negara berkenaan atau ketenteraman awam atau kesihatan awam atau moral;

(c) untuk tujuan mencegah apa-apa propaganda untuk peperangan;

(d) untuk tujuan mencegah apa-apa sokongan kebencian terhadap negara, kaum atau agama yang menjadi penghasut kepada tindakan diskriminasi, permusuhan atau ke ganasan.

Perkara 14

Pekerja hijrahan atau ahli keluarganya tidak akan dikenakan gangguan sewenang-wenangnya atau menyalahi undang-undang terhadap privasi, keluarga, rumah, surat-menjurat atau komunikasi lain, atau serangan yang menyalahi undang-undang ke atas kehormatan dan reputasinya. Setiap pekerja hijrahan dan ahli keluarganya berhak mendapat perlindungan undang-undang terhadap gangguan dan serangan tersebut.

Perkara 15

Pekerja hijrahan atau ahli keluarganya tidak boleh dirampas hartanya dengan sewenang-wenangnya, sama ada harta itu dimiliki secara individu atau bersama-sama dengan orang lain. Jika, di bawah undang-undang yang berkuat kuasa di Negara pekerjaan, aset pekerja hijrahan atau ahli keluarganya diambil alih secara keseluruhan atau sebagiannya, maka orang yang berkenaan berhak untuk mendapat pampasan yang adil dan mencukupi.

Perkara 16

1. Pekerja hijrahan dan ahli keluarganya berhak untuk menikmati kebebasan dan keselamatan diri.

2. Pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka berhak mendapat perlindungan yang berkesan oleh Negara terhadap ke ganasan, kecederaan fizikal, ancaman dan ugutan, sama ada oleh pegawai awam atau oleh individu, kumpulan atau institusi persendirian.

3. Apa-apa pengesahan oleh pegawai penguat kuasa undang-undang tentang pengenalan pekerja hijrahan atau keluarga mereka hendaklah dijalankan mengikut prosedur yang ditetapkan oleh undang-undang.

4. Pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka tidak boleh dikenakan penangkapan atau penahanan sewenang-wenangnya secara individu atau berkumpulan. Mereka tidak boleh dibebaskan kecuali atas alasan dan mengikut prosedur yang ditetapkan oleh undang-undang.

5. Pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka yang ditangkap akan dimaklumkan, setakat mana yang mungkin, pada masa penangkapan, dalam bahasa yang mereka fahami tentang sebab penangkapan mereka, dan mereka akan dimaklumkan dengan segera dalam bahasa yang mereka fahami tentang apa-apa pertuduhan terhadap mereka.

6. Pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka yang ditangkap atau ditahan atas pertuduhan jenayah akan dibawa dengan segera ke hadapan hakim atau pegawai lain yang diberi kuasa oleh undang-undang untuk menjalankan kuasa kehakiman dan berhak untuk dibicarakan dalam tempoh yang munasabah atau dibebaskan. Bukan menjadi peraturan umum untuk menahan mereka dalam tahanan sementara menunggu perbicaraan, tetapi pembebasan akan tertakluk kepada jaminan untuk perbicaraan, pada mana-mana peringkat prosiding kehakiman lain dan, jika perkara itu timbul, untuk pelaksanaan penghakiman.

7. Apabila pekerja hijrahan atau ahli keluarganya ditangkap atau dimasukkan ke dalam penjara atau tahanan sementara menunggu perbicaraan atau ditahan dengan cara lain:

(a) Pihak berkuasa konsul atau diplomatik Negara asalnya atau Negara yang mewakili kepentingan Negara itu hendaklah, jika beliau meminta sedemikian, dimaklumkan dengan segera tentang penangkapan atau penahanannya dan sebabnya;

(b) Orang berkenaan berhak untuk berkomunikasi dengan pihak berkuasa tersebut. Apa-apa komunikasi oleh orang berkenaan kepada pihak berkuasa tersebut akan disampaikan dengan segera, dan beliau juga berhak untuk menerima komunikasi yang dihantar oleh pihak berkuasa tersebut dengan segera.

(c) Orang berkenaan akan dimaklumkan dengan segera tentang hak ini dan hak yang diperoleh daripada perjanjian yang berkaitan, jika ada, yang terpakai antara Negara berkenaan, untuk berkomunikasi dan bertemu dengan wakil pihak berkuasa tersebut dan membuat persiapan dengan mereka untuk pembentangan undang-undangnya.

8. Pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka yang dirampas kebebasan mereka melalui penangkapan atau penahanan berhak untuk suatu prosiding di mahkamah, agar mahkamah dapat memutuskan dengan segera tentang kesahan penahanan mereka dan memerintahkan pembebasan mereka jika penahanan tersebut tidak sah. Apabila mereka menghadiri prosiding tersebut, mereka hendaklah mendapatkan bantuan, jika perlu tanpa kos terhadap mereka, seorang jurubahasa, jika mereka tidak dapat memahami atau bertutur dalam bahasa yang digunakan.

9. Pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka yang telah menjadi mangsa penangkapan atau penahanan yang menyalahi undang-undang berhak untuk mendapat pampasan.

Perkara 17

1. Pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka yang dirampas kebebasan mereka hendaklah dilayan secara berperikemanusiaan dan menghormati maruah insan serta identiti budaya mereka.

2. Pekerja hijrahan yang tertuduh dan ahli keluarga mereka akan, kecuali dalam keadaan tertentu, diasingkan daripada orang yang disabitkan kesalahan dan akan tertakluk kepada perlakuan berasingan yang sesuai dengan status mereka sebagai orang yang tidak disabitkan. Pesalah juvenil akan diasingkan daripada pesalah dewasa dan akan dibawa untuk pengadilan dengan segera.

3. Mana-mana pekerja hijrahan atau ahli keluarganya yang ditahan di Negara transit atau di Negara pekerjaan kerana melanggar peruntukan yang berkaitan dengan migrasi, akan ditahan, setakat yang dapat dilaksanakan, secara berasingan daripada orang yang disabitkan atau orang yang ditahan sementara menunggu perbicaraan.

4. Sepanjang apa-apa tempoh hukuman penjara yang dijatuhkan oleh mahkamah undang-undang, matlamat penting adalah untuk perubahan dan pemulihan sosial perlakuan pekerja hijrahan atau ahli keluarganya. Pesalah juvenil akan diasingkan daripada pesalah dewasa dan akan diberi layanan yang sesuai dengan umur dan status undang-undang mereka.

5. Semasa dalam tahanan atau penjara, pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka akan menerima hak yang sama seperti warganegara untuk menerima kunjungan ahli keluarga mereka.

6. Apabila pekerja hijrahan dirampas kebebasannya, pihak berkuasa berwibawa Negara berkenaan akan memberikan perhatian kepada masalah yang mungkin timbul kepada ahli keluarganya, khususnya pasangan dan anak kecil.

7. Pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka yang akan dikenakan apa-apa bentuk tahanan atau pemenjaraan mengikut undang-undang yang berkuat kuasa di Negara pekerjaan atau di Negara transit akan menerima hak yang sama seperti warganegara Negara tersebut yang berada dalam situasi yang sama.

8. Jika pekerja hijrahan atau ahli keluarganya ditahan bagi tujuan mengesahkan apa-apa pelanggaran peruntukan yang berkaitan dengan migrasi, beliau tidak akan menanggung apa-apa kos yang timbul daripadanya.

Perkara 18

1. Pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka hendaklah mempunyai hak kesamarataan dengan warganegara Negara berkenaan di mahkamah dan tribunal. Dalam penentuan apa-apa pertuduhan jenayah terhadap mereka atau hak dan obligasi mereka dalam tuntutan undang-undang, mereka berhak mendapat pendengaran yang adil dan terbuka oleh tribunal berwibawa, bebas dan tidak berat sebelah sebagaimana yang ditetapkan oleh undang-undang.

2. Pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka yang dituduh melakukan kesalahan jenayah berhak untuk dianggap tidak bersalah sehingga dibuktikan bersalah mengikut undang-undang.

3. Dalam menentukan apa-apa tuduhan jenayah terhadap mereka, pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka berhak mendapat jaminan minimum yang berikut:

(a) Dimaklumkan dengan segera dan terperinci dalam bahasa yang mereka fahami tentang sifat dan sebab pertuduhan terhadap mereka;

(b) Mempunyai masa dan kemudahan yang mencukupi untuk persediaan pembelaan mereka dan berkomunikasi dengan peguam pilihan yang mereka sendiri;

(c) Diadili tanpa kelewatan yang tidak wajar;

(d) Dibicarakan dengan kehadiran mereka dan membela diri mereka sendiri atau melalui bantuan guaman pilihan mereka sendiri; dimaklumkan, jika mereka tidak mempunyai bantuan guaman, tentang hak ini, dan mendapat bantuan guaman yang diberikan kepada mereka, dalam apa jua keadaan apabila kepentingan keadilan diperlukan, dan tanpa bayaran oleh mereka dalam mana-mana kes sedemikian jika mereka tidak mempunyai kewangan yang mencukupi untuk membayar;

(e) Memeriksa atau telah memeriksa saksi yang menentang mereka dan mendapatkan kehadiran dan memeriksa saksi bagi pihak mereka di bawah syarat yang sama seperti saksi yang menentang mereka;

(f) Mendapat bantuan jurubahasa percuma jika mereka tidak boleh memahami atau bercakap bahasa yang digunakan di dalam mahkamah;

(g) Tidak dipaksa untuk memberi keterangan terhadap diri mereka sendiri atau mengaku bersalah.

4. Dalam kes pesalah juvenil, prosedur mestilah mengambil kira umur mereka dan perlunya menggalakkan usaha pemulihan mereka.

5. Pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka yang disabitkan jenayah berhak untuk dikaji semula sabitan dan hukuman mereka oleh tribunal yang lebih tinggi mengikut undang-undang.

6. Apabila pekerja hijrahan atau ahli keluarganya telah, oleh keputusan muktamad, disabitkan kesalahan jenayah dan kemudiannya sabitannya telah ditarik balik atau beliau telah diampunkan atas alasan bahawa fakta baru atau yang baru diperoleh menunjukkan secara muktamad bahawa terdapat kesilapan pengadilan, pekerja yang telah menjalani hukuman akibat daripada sabitan tersebut hendaklah dibayar pampasan

mengikut undang-undang, melainkan dibuktikan bahawa fakta yang tidak diketahui tidak didedahkan pada masa itu sepenuhnya atau sebahagiannya berpunca daripada pekerja itu.

7. Pekerja hijrahan atau ahli keluarganya tidak boleh dibicarakan atau dihukum sekali lagi bagi kesalahan yang akhirnya beliau telah disabitkan atau dibebaskan mengikut undang-undang dan prosedur hukuman Negara berkenaan.

Perkara 19

1. Pekerja hijrahan atau ahli keluarganya tidak boleh disabitkan melakukan apa-apa kesalahan jenayah atas apa-apa perbuatan atau peninggalan yang tidak membentuk kesalahan jenayah di bawah undang-undang negara atau antarabangsa pada masa kesalahan jenayah itu dilakukan, mahupun hukuman yang lebih berat akan dikenakan daripada yang dikenakan pada masa jenayah dilakukan. Jika, setelah pelanggaran dilakukan, peruntukan dibuat oleh undang-undang untuk mengenakan hukuman yang lebih ringan, beliau akan mendapat manfaat daripadanya.

2. Pertimbangan kemanusiaan yang berkaitan dengan status pekerja hijrahan, khususnya berkenaan dengan hak untuk menetap atau bekerja, perlu diambil kira dalam mengenakan hukuman bagi kesalahan jenayah yang dilakukan oleh pekerja hijrahan atau ahli keluarganya.

Perkara 20

1. Pekerja hijrahan atau ahli keluarganya tidak boleh dipenjarakan semata-mata atas alasan kegagalan untuk memenuhi obligasi kontrak.

2. Pekerja hijrahan atau ahli keluarganya tidak boleh digugurkan daripada kebenaran untuk menetap atau permit kerja atau diusir semata-mata atas alasan kegagalan untuk memenuhi obligasi yang timbul daripada kontrak kerja, melainkan memenuhi obligasi tersebut merupakan syarat untuk kebenaran atau permit tersebut.

Perkara 21

Adalah menyalahi undang-undang bagi sesiapa, selain pegawai awam yang diberi kuasa oleh undang-undang untuk merampas, memusnahkan atau cuba untuk memusnahkan dokumen pengenalan, dokumen yang membenorlkan kemasukan atau tinggal, menetap atau perjawatan di wilayah negara atau permit kerja. Tiada rampasan dokumen yang dibenarkan berlaku tanpa mengemukakan resit butiran. Dalam apa jua keadaan, tidak dibenarkan untuk memusnahkan pasport atau dokumen pekerja hijrahan atau ahli keluarganya yang setara.

Perkara 22

1. Pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka tidak akan dikenakan tindakan pengusiran secara kolektif. Setiap kes pengusiran hendaklah diperiksa dan diputuskan secara individu.

2. Pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka boleh diusir dari wilayah Negara Ahli sahaja menurut keputusan yang diambil oleh pihak berkuasa berwibawa mengikut undang-undang.

3. Keputusan tersebut hendaklah disampaikan kepada mereka dalam bahasa yang mereka fahami, atas permintaan mereka yang mana adalah tidak wajib, keputusan tersebut hendaklah disampaikan kepada mereka secara bertulis dan, kecuali dalam keadaan luar biasa kerana keselamatan negara, alasan bagi keputusan tersebut juga dinyatakan. Orang berkenaan akan dimaklumkan tentang hak ini sebelum atau selewat-lewatnya pada masa keputusan itu diberikan.

4. Kecuali jika keputusan muktamad disebut oleh pihak berkuasa kehakiman, orang berkenaan berhak untuk mengemukakan sebab beliau tidak boleh diusir dan membolehkan kesnya disemak semula oleh pihak berkuasa berwibawa, melainkan jika alasan keselamatan negara memerlukan sebaliknya. Sementara menunggu semakan tersebut, orang berkenaan berhak untuk mendapatkan penangguhan keputusan pengusiran.

5. Jika keputusan pengusiran yang telah dilaksanakan kemudiannya dibatalkan, orang berkenaan berhak untuk mendapatkan pampasan mengikut undang-undang dan keputusan terdahulu tidak boleh digunakan untuk menghalangnya daripada memasuki semula Negara berkenaan.

6. Jika berlaku pengusiran, orang berkenaan hendaklah mempunyai peluang yang sewajarnya sebelum atau selepas pengusiran itu untuk menyelesaikan apa-apa tuntutan gaji dan kelayakan lain yang perlu dibayar kepadanya dan apa-apa liabiliti yang belum selesai.

7. Tanpa menjelaskan pelaksanaan keputusan pengusiran, pekerja hijrahan atau ahli keluarganya yang tertakluk kepada keputusan tersebut boleh memohon kemasukan ke Negara selain Negara asalnya.

8. Jika berlaku pengusiran pekerja hijrahan atau ahli keluarganya, kos pengusiran tersebut tidak boleh ditanggung olehnya. Orang berkenaan akan dikehendaki untuk membayar kos perjalanannya sendiri.

9. Pengusiran daripada Negara pekerjaan tidak boleh dengan sendirinya menjelaskan apa-apa hak pekerja hijrahan atau ahli keluarganya yang diperoleh mengikut undang-undang Negara tersebut, termasuk hak untuk menerima gaji dan kelayakan lain yang perlu diberikan kepadanya.

Perkara 23

Pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka berhak untuk mendapatkan perlindungan dan bantuan pihak berkuasa konsulat atau diplomatik Negara asal mereka atau Negara yang mewakili kepentingan Negara tersebut apabila hak yang diiktiraf dalam Konvensyen ini terjejas. Khususnya, jika berlaku pengusiran, orang berkenaan hendaklah dimaklumkan tentang hak ini dengan segera dan pihak berkuasa Negara yang mengusir hendaklah memudahkan pelaksanaan hak tersebut.

Perkara 24

Setiap pekerja hijrahan dan ahli keluarganya berhak untuk mendapat pengiktirafan di mana jua sebagai manusia di sisi undang-undang.

Perkara 25

1. Pekerja hijrahan akan menerima layanan yang tidak kurang daripada yang terpakai kepada warganegara Negara pekerjaan berhubung dengan pendapatan dan:

(a) Syarat kerja lain, iaitu kerja lebih masa, jam kerja, cuti rehat mingguan, cuti bergaji, keselamatan, kesihatan, penamatian pekerjaan dan apa-apa syarat kerja lain, mengikut undang-undang dan amalan negara, yang dilindungi oleh terma ini;

(b) Terma pekerjaan lain, iaitu umur minimum pekerjaan, sekatan kerja dari rumah dan apa-apa perkara lain yang, mengikut undang-undang dan amalan negara, yang dianggap sebagai terma pekerjaan.

2. Tidak sah untuk menjelaskan kontrak persendirian pekerjaan daripada prinsip kesamarataan layanan yang disebut dalam perenggan 1 perkara ini.

3. Negara-Negara Ahli hendaklah mengambil semua langkah sewajarnya untuk memastikan pekerja hijrahan tidak digugurkan apa-apa hak yang diperoleh daripada prinsip ini, oleh sebab terdapat apa-apa perkara luar aturan semasa menetap atau bekerja. Khususnya, majikan tidak boleh dilepaskan daripada apa-apa obligasi undang-undang atau kontrak, dan obligasi mereka tidak akan dihadkan dalam apa-apa cara bagi apa-apa perkara luar aturan tersebut.

Perkara 26

1. Negara-Negara Ahli mengiktiraf hak pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka:

(a) Mengambil bahagian dalam perjumpaan dan aktiviti kesatuan sekerja dan apa-apa persatuan lain yang ditubuhkan mengikut undang-undang, dengan tujuan untuk

melindungi kepentingan ekonomi, sosial, budaya dan lain-lain mereka, tertakluk hanya kepada peraturan organisasi yang berkenaan;

(b) Bebas menyertai apa-apa kesatuan sekerja dan persatuan seperti yang dinyatakan di atas, tertakluk hanya kepada peraturan organisasi yang berkenaan;

(c) Mendapatkan bantuan dan pertolongan daripada mana-mana kesatuan sekerja atau persatuan tersebut seperti yang dinyatakan di atas.

2. Tiada sekatan yang boleh dikenakan terhadap pelaksanaan hak ini selain yang ditetapkan oleh undang-undang dan yang diperlukan dalam masyarakat demokrasi demi kepentingan keselamatan awam, ketenteraman awam atau perlindungan hak dan kebebasan orang lain.

Perkara 27

1. Berkenaan dengan keselamatan sosial, pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka akan menerima layanan yang sama seperti yang diberikan kepada warganegara di Negara pekerjaan, setakat mereka memenuhi keperluan yang diperuntukkan oleh undang-undang Negara tersebut serta perjanjian dua hala dan pelbagai hala yang terpakai. Pihak berkuasa berwibawa Negara asal dan Negara pekerjaan boleh, pada bila-bila masa, menetapkan pengaturan yang diperlukan untuk menentukan modus penggunaan norma ini.

2. Jika undang-undang yang terpakai tidak memberarkan pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka mendapat manfaat, Negara berkenaan hendaklah meneliti kemungkinan untuk membayar balik kepada orang yang berkepentingan jumlah caruman yang dibuat oleh mereka berkenaan dengan manfaat, berdasarkan layanan yang diberikan kepada warganegara yang berada dalam keadaan yang sama.

Perkara 28

Pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka berhak untuk menerima apa-apa rawatan perubatan yang diperlukan dengan segera untuk memelihara kehidupan mereka atau mengelakkan kemudaratian yang tidak dapat dirawat kepada kesihatan mereka, berdasarkan kesamarataan layanan dengan warganegara Negara berkenaan. Penjagaan perubatan kecemasan tersebut tidak boleh ditolak oleh mereka dengan alasan apa-apa ketidakaturan berhubung dengan tempat tinggal atau pekerjaan.

Perkara 29

Setiap anak pekerja hijrahan berhak mempunyai nama, pendaftaran kelahiran dan kerakyatan.

Perkara 30

Setiap anak pekerja hijrahan berhak mendapat hak asas terhadap akses pendidikan berdasarkan kesamarataan layanan dengan warganegara Negara berkenaan. Akses kepada institusi atau sekolah pendidikan prasekolah awam tidak boleh ditolak atau dihadkan dengan alasan situasi luar aturan berhubung dengan tempat tinggal atau pekerjaan, sama ada ibu bapa atau disebabkan oleh ketidakstabilan tempat tinggal anak di Negara pekerjaan.

Perkara 31

1. Negara-Negara Ahli hendaklah menghormati identiti budaya pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka dan tidak boleh menghalang mereka daripada mengekalkan hubungan budaya dengan Negara asal mereka.

2. Negara-Negara Ahli boleh mengambil langkah sewajarnya untuk membantu dan menggalakkan usaha dalam hal ini.

Perkara 32

Semasa penamatkan tempoh menetap mereka di Negara pekerjaan, pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka berhak untuk memindahkan pendapatan dan simpanan mereka serta barang peribadi mereka mengikut undang-undang yang terpakai bagi Negara berkenaan.

Perkara 33

1. Pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka berhak untuk dimaklumkan oleh Negara asal, Negara pekerjaan atau Negara transit mengikut mana-mana yang berkenaan:

(a) Hak mereka yang timbul daripada Konvensyen ini;

(b) Syarat kemasukan mereka, hak dan obligasi mereka di bawah undang-undang dan amalan Negara berkenaan dan perkara lain yang akan membolehkan mereka mematuhi pentadbiran atau formaliti lain di Negara tersebut.

2. Negara-Negara Ahli hendaklah mengambil semua langkah yang mereka anggap wajar untuk menyebarkan maklumat tersebut atau untuk memastikan bahawa ia diberikan oleh majikan, kesatuan sekerja atau badan atau institusi lain yang sesuai. Jika wajar, mereka hendaklah bekerjasama dengan Negara-Negara berkenaan yang lain.

3. Maklumat yang mencukupi akan diberikan atas permintaan kepada pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka, secara percuma, dan seboleh yang mungkin, dalam bahasa yang mereka boleh fahami.

Perkara 34

Tiada apa-apa dalam bahagian Konvensyen ini yang akan memberi kesan untuk membebaskan pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka daripada obligasi untuk mematuhi undang-undang dan peraturan mana-mana Negara transit dan Negara pekerjaan, atau obligasi untuk menghormati identiti budaya penduduk Negara tersebut.

Perkara 35

Tiada apa-apa dalam bahagian Konvensyen ini akan ditafsirkan secara tersirat penetapan keadaan pekerja hijrahan atau ahli keluarga mereka yang tidak didokumenkan atau dalam situasi luar aturan atau apa-apa hak untuk penetapan keadaan mereka, dan juga tidak akan menjelaskan langkah yang bertujuan untuk memastikan keadaan yang adil dan saksama kepada migrasi antarabangsa seperti yang diperuntukkan dalam bahagian VI Konvensyen ini.

BAHAGIAN IV

Hak lain pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka yang didokumenkan atau dalam keadaan biasa

Perkara 36

Pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka yang didokumenkan atau dalam keadaan biasa di Negara pekerjaan akan menerima hak yang dinyatakan dalam bahagian Konvensyen ini sebagai tambahan kepada yang dinyatakan dalam bahagian III.

Perkara 37

Sebelum pelepasan mereka, atau selewat-lewatnya semasa kemasukan mereka ke Negara pekerjaan, pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka berhak untuk dimaklumkan sepenuhnya oleh Negara asal atau Negara pekerjaan, jika wajar, semua syarat yang terpakai untuk kemasukan mereka dan khususnya yang berkaitan dengan tempat tinggal mereka dan aktiviti pendapatan yang mereka mungkin terlibat serta keperluan yang perlu mereka penuhi di Negara pekerjaan dan pihak berkuasa yang mereka perlu hadapi sendiri untuk apa-apa pengubahsuaian syarat tersebut.

Perkara 38

1. Negara-Negara pekerjaan hendaklah berusaha untuk membenarkan pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka untuk tidak hadir buat sementara waktu tanpa menjelaskan kebenaran mereka untuk menetap dan bekerja, mengikut mana-mana yang berkenaan. Dengan berbuat demikian, Negara pekerjaan hendaklah mengambil kira keperluan dan obligasi khas pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka, khususnya di Negara asal mereka.

2. Pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka berhak untuk dimaklumkan sepenuhnya tentang syarat kebenaran bagi ketidakhadiran sementara tersebut.

Perkara 39

1. Pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka berhak untuk kebebasan pergerakan di wilayah Negara pekerjaan dan kebebasan untuk memilih tempat tinggal mereka di sana.

2. Hak yang disebut dalam perenggan 1 perkara ini yang tidak akan tertakluk kepada apa-apa sekatan kecuali yang diperuntukkan oleh undang-undang, adalah perlu untuk melindungi keselamatan, ketenteraman awam, kesihatan awam atau moral, atau hak dan kebebasan orang lain dan selaras dengan hak lain yang diiktiraf dalam Konvensyen ini.

Perkara 40

1. Pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka berhak untuk membentuk pertubuhan dan kesatuan sekerja di Negara pekerjaan untuk memperkenalkan dan melindungi kepentingan ekonomi, sosial, budaya dan lain-lain.

2. Tiada sekatan akan dikenakan terhadap pelaksanaan hak ini selain yang ditetapkan oleh undang-undang dan adalah perlu dalam masyarakat demokrasi demi kepentingan keselamatan negara, ketenteraman awam atau perlindungan hak dan kebebasan orang lain.

Perkara 41

1. Pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka berhak untuk mengambil bahagian dalam hal ehwal awam Negara asal mereka dan untuk mengundi serta dipilih pada pilihan raya Negara tersebut, menurut undang-undang Negaranya.

2. Negara-Negara berkenaan hendaklah, jika wajar dan selaras dengan undang-undang, memudahkan pelaksanaan hak ini.

Perkara 42

1. Negara-Negara Ahli hendaklah mempertimbangkan pembentukan prosedur atau institusi yang dapat dipertimbangkan, di Negara asal dan Negara pekerjaan, keperluan khas, aspirasi dan obligasi pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka dan hendaklah menjangka, jika wajar, kemungkinan pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka untuk memilih dengan bebas wakil dalam institusi tersebut.

2. Negara-Negara pekerjaan hendaklah memudahkan, selaras dengan undang-undang negara mereka, perundingan atau penyertaan pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka dalam keputusan tentang kehidupan dan pentadbiran masyarakat tempatan.

3. Pekerja hijrahan akan menerima hak berpolitik di Negara pekerjaan jika Negara tersebut melaksanakan kedaulatannya, dengan memberikan mereka hak tersebut.

Perkara 43

1. Pekerja hijrahan akan menerima kesamarataan layanan dengan warganegara Negara pekerjaan berhubung dengan:

(a) Akses kepada institusi pendidikan dan perkhidmatan tertakluk kepada syarat kemasukan dan peraturan lain bagi institusi dan perkhidmatan berkenaan;

(b) Akses kepada perkhidmatan panduan vokasional dan penempatan;

(c) Akses kepada kemudahan dan institusi latihan vokasional dan latihan semula;

(d) Akses kepada perumahan, termasuk skim perumahan sosial dan perlindungan terhadap eksloitasi berkenaan dengan sewa;

(e) Akses kepada perkhidmatan sosial dan kesihatan, dengan syarat bahawa keperluan untuk mengambil bahagian dalam skim masing-masing dipenuhi;

(f) Akses kepada koperasi dan perusahaan yang diuruskan sendiri, yang tidak melibatkan perubahan status migrasi mereka dan hendaklah tertakluk kepada undang-undang dan peraturan badan yang berkenaan;

(g) Akses untuk dan penyertaan dalam kehidupan budaya.

2. Negara-Negara Ahli hendaklah memperkenalkan syarat untuk memastikan kesamarataan layanan yang berkesan untuk membolehkan pekerja hijrahan menerima hak yang disebut dalam perenggan 1 perkara ini semasa tempoh menetap mereka, seperti yang dibenarkan oleh Negara pekerjaan, memenuhi keperluan yang sesuai.

3. Negara-Negara pekerjaan tidak boleh menghalang majikan kepada pekerja hijrahan daripada membangunkan perumahan atau kemudahan sosial atau kebudayaan untuk mereka. Tertakluk kepada perkara 70 Konvensyen ini, Negara pekerjaan boleh membangunkan kemudahan tersebut tertakluk kepada keperluan yang biasanya terpakai di Negara tersebut berhubung dengan pemasangan.

Perkara 44

1. Negara-Negara Ahli, yang mengiktiraf bahawa keluarga adalah unit kumpulan semula jadi dan asas masyarakat dan berhak mendapat perlindungan oleh masyarakat dan Negara, hendaklah mengambil langkah yang sewajarnya untuk memastikan perlindungan perpaduan keluarga pekerja hijrahan.

2. Negara-Negara Ahli hendaklah mengambil langkah yang mereka anggap wajar dan termasuk dalam kecekapan mereka untuk memudahkan penyatuan semula pekerja hijrahan dengan pasangan mereka atau orang yang mempunyai hubungan dengan pekerja hijrahan yang, menurut undang-undang yang terpakai, memberikan kesan yang sama kepada perkahwinan, serta dengan anak-anak mereka yang belum berkahwin.

3. Negara-Negara pekerjaan, atas alasan kemanusiaan, hendaklah mempertimbangkan pemberian layanan sama rata kepada ahli keluarga pekerja hijrahan yang lain, seperti yang dinyatakan dalam perenggan 2 perkara ini.

Perkara 45

1. Ahli keluarga pekerja hijrahan di Negara pekerjaan akan menerima kesamarataan layanan dengan warganegara Negara tersebut berhubung dengan:

(a) Akses kepada institusi pendidikan dan perkhidmatan, tertakluk kepada syarat kemasukan dan peraturan lain bagi institusi dan perkhidmatan berkenaan;

(b) Akses kepada institusi dan perkhidmatan panduan vokasional dan latihan, dengan syarat keperluan untuk mengambil bahagian dipenuhi;

(c) Akses kepada perkhidmatan sosial dan kesihatan, dengan syarat bahawa keperluan untuk mengambil bahagian dalam skim masing-masing dipenuhi

(d) Akses untuk dan penyertaan dalam kehidupan budaya.

2. Negara-Negara pekerjaan akan meneruskan dasar, jika wajar, dengan kerjasama Negara-Negara asal, bertujuan untuk memberi kemudahan integrasi anak-anak pekerja hijrahan dalam sistem sekolah tempatan, terutamanya berkenaan dengan mengajar mereka bahasa tempatan.

3. Negara-Negara pekerjaan akan berusaha untuk memberi kemudahan kepada anak-anak pekerja hijrahan dalam mengajar bahasa ibunda dan budaya mereka dan, dalam hal ini, Negara-Negara asal hendaklah bekerjasama apabila perlu.

4. Negara-Negara pekerjaan akan menyediakan skim pendidikan khas dalam bahasa ibunda anak-anak pekerja hijrahan, jika perlu, dengan kerjasama Negara-Negara asal.

Perkara 46

Pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka akan, tertakluk kepada undang-undang yang terpakai bagi Negara-Negara berkenaan, serta perjanjian antarabangsa yang berkaitan dan obligasi Negara-Negara berkenaan yang timbul daripada penyertaan mereka dalam kesatuan kastam, mendapat pengecualian duti dan cukai import dan eksport bagi barang peribadi dan isi rumah serta peralatan yang diperlukan untuk terlibat dalam aktiviti pendapatan yang kerananya mereka telah dimasukkan ke Negara pekerjaan:

- (a) Semasa berlepas dari Negara asal ke Negara kediaman biasa;
- (b) Semasa kemasukan awal ke Negara pekerjaan;
- (c) Semasa pelepasan terakhir dari Negara pekerjaan;
- (d) Semasa kembali ke Negara asal atau Negara kediaman biasa.

Perkara 47

1. Pekerja hijrahan berhak untuk memindahkan pendapatan dan simpanan mereka, khususnya dana yang diperlukan untuk menampung keluarga mereka, dari Negara pekerjaan ke Negara asal mereka atau mana-mana Negara lain. Pemindahan tersebut hendaklah dibuat selaras dengan prosedur yang ditetapkan oleh undang-undang yang terpakai di Negara berkenaan dan selaras dengan perjanjian antarabangsa yang terpakai.

2. Negara-Negara berkenaan akan mengambil langkah yang sewajarnya untuk memudahkan pemindahan tersebut.

Perkara 48

1. Tanpa menjelaskan perjanjian percuakan berganda yang terpakai, pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka hendaklah, dalam hal pendapatan di Negara pekerjaan:

- (a) Tidak bertanggungjawab terhadap cukai, duti dan caj apa-apa perihal yang lebih tinggi atau lebih membebankan daripada yang dikenakan kepada warganegara dalam keadaan yang sama;
- (b) Berhak mendapat potongan atau pengecualian cukai atas apa-apa perihal dan apa-apa elaun cukai yang dikenakan kepada warganegara dalam keadaan yang sama, termasuk elaun cukai untuk ahli keluarga tanggungan mereka.

2. Negara-Negara Ahli akan berusaha untuk menerima pakai langkah untuk mengelakkan cukai berganda pendapatan dan simpanan pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka.

Perkara 49

1. Jika kebenaran berasingan untuk menetap dan terlibat dalam pekerjaan dikehendaki oleh undang-undang negara, Negara-Negara pekerjaan akan mengeluarkan kebenaran untuk menetap kepada pekerja hijrahan selama sekurang-kurangnya tempoh masa yang sama dengan kebenaran untuk mereka terlibat dalam aktiviti pendapatan.

2. Pekerja hijrahan yang berada di Negara pekerjaan yang dibenarkan dengan bebas untuk memilih aktiviti pendapatan mereka tidak boleh dianggap sebagai dalam situasi luar aturan, dan mereka tidak akan kehilangan kebenaran untuk menetap kerana hanya dengan penamatan aktiviti pendapatan mereka sebelum tamat tempoh permit kerja mereka atau kebenaran yang serupa.

3. Bagi membolehkan pekerja hijrahan yang disebut dalam perenggan 2 perkara ini, mempunyai masa yang mencukupi untuk mencari aktiviti pendapatan alternatif, kebenaran untuk menetap tidak boleh ditarik balik sekurang-kurangnya untuk tempoh yang sama dengan tempoh yang mereka mungkin layak untuk mendapat manfaat pengangguran.

Perkara 50

1. Jika berlaku kematian pekerja hijrahan atau pembubaran perkahwinan, Negara pekerjaan akan mempertimbangkan dengan sebaik-baiknya, untuk memberikan kebenaran menetap kepada ahli keluarga pekerja hijrahan yang tinggal di Negara tersebut atas dasar perjumpaan keluarga; Negara pekerjaan akan mengambil kira tempoh masa mereka telah menetap di Negara tersebut.

2. Ahli keluarga yang tidak diberi kebenaran tersebut akan dibenarkan sebelum berlepas, diberi tempoh masa yang munasabah untuk membolehkan mereka menyelesaikan urusan mereka di Negara pekerjaan.

3. Peruntukan perenggan 1 dan 2 perkara ini tidak boleh ditafsirkan sebagai menjaskankan apa-apa hak untuk menetap dan bekerja yang diberikan kepada ahli keluarga tersebut oleh undang-undang Negara pekerjaan atau perjanjian dua hala dan pelbagai hala yang terpakai di Negara tersebut.

Perkara 51

Pekerja hijrahan yang berada di Negara pekerjaan yang tidak dibenarkan dengan bebas untuk memilih aktiviti pendapatan mereka tidak boleh dianggap sebagai berada

dalam situasi luar aturan, dan mereka tidak akan kehilangan kebenaran untuk menetap hanya kerana penamatan aktiviti pendapatan mereka sebelum tamat tempoh permit kerja mereka; kecuali jika kebenaran untuk menetap bergantung secara nyata pada aktiviti pendapatan tertentu yang kerananya mereka telah diterima masuk. Pekerja hijrahan tersebut berhak untuk mendapatkan pekerjaan alternatif, menyertai skim kerja awam dan latihan semula sepanjang tempoh kebenaran bekerja mereka, tertakluk kepada syarat dan pengehadan yang dinyatakan dalam kebenaran untuk bekerja.

Perkara 52

1. Pekerja hijrahan di Negara pekerjaan berhak untuk memilih secara bebas aktiviti pendapatan mereka, tertakluk kepada sekatan atau syarat berikut.
 2. Bagi mana-mana pekerja hijrahan di Negara pekerjaan, Negara itu boleh:
 - (a) Menyekat akses kepada kategori pekerjaan, fungsi, perkhidmatan atau aktiviti yang terhad, hal ini perlu untuk kepentingan Negara ini dan diperuntukkan oleh undang-undang negara;
 - (b) Menyekat pilihan bebas aktiviti pendapatan selaras dengan undang-undangnya tentang pengiktirafan kelayakan pekerjaan yang diperoleh di luar wilayahnya. Walau bagaimanapun, Negara-Negara Ahli berkenaan akan berusaha untuk memperuntukkan pengiktirafan kelayakan tersebut.
 3. Pekerja hijrahan yang kebenaran untuk mereka bekerja adalah dalam tempoh masa terhad, Negara pekerjaan juga boleh:
 - (a) Membuat hak untuk memilih secara bebas aktiviti pendapatan tertakluk kepada syarat bahawa pekerja hijrahan telah menetap secara sah di wilayahnya untuk tujuan aktiviti pendapatan bagi tempoh masa yang ditetapkan dalam undang-undang negaranya yang tidak melebihi dua tahun;
 - (b) Menghadkan akses oleh pekerja hijrahan untuk aktiviti pendapatan menurut dasar pemberian keutamaan kepada warganegaranya atau orang yang diasimilasikan kepada mereka untuk tujuan ini berdasarkan undang-undang atau perjanjian dua hala atau pelbagai hala. Apa-apa pengehadan sedemikian tidak lagi terpakai kepada pekerja hijrahan yang telah menetap secara sah di wilayahnya untuk tujuan aktiviti pendapatan bagi tempoh masa yang ditetapkan dalam undang-undang negaranya yang tidak melebihi lima tahun.
 4. Negara-Negara pekerjaan hendaklah menetapkan syarat bahawa pekerja hijrahan yang telah diterima masuk untuk pekerjaan boleh diberi kebenaran untuk terlibat dalam kerja untuk kepentingan dirinya sendiri. Kepentingan tersebut akan diambil kira dalam tempoh sepanjang pekerja telah sah di Negara pekerjaan.

Perkara 53

1. Ahli keluarga pekerja hijrahan yang mempunyai kebenaran untuk menetap atau kemasukan tanpa had masa atau diperbaharui secara automatik, dibenarkan untuk memilih secara bebas aktiviti pendapatan mereka di bawah syarat yang sama seperti yang terpakai kepada pekerja hijrahan tersebut mengikut perkara 52 Konvensyen ini.

2. Berhubung dengan ahli keluarga pekerja hijrahan yang tidak dibenarkan untuk memilih secara bebas aktiviti pendapatan mereka, Negara-Negara Ahli akan mempertimbangkan langkah untuk memberi keutamaan kepada mereka dalam mendapatkan kebenaran untuk terlibat dalam aktiviti pendapatan berbanding pekerja lain yang mendapat kemasukan ke Negara pekerjaan, tertakluk kepada perjanjian dua hala dan pelbagai hala.

Perkara 54

1. Tanpa menjelaskan syarat kebenaran untuk menetap mereka atau kebenaran untuk bekerja dan hak yang diperuntukkan dalam perkara 25 dan 27 Konvensyen ini, pekerja hijrahan akan menerima kesamarataan layanan dengan warganegara Negara pekerjaan berhubung dengan:

- (a) Perlindungan terhadap pemecatan;
- (b) Manfaat pengangguran;
- (c) Akses kepada skim kerja awam yang bertujuan untuk mencegah pengangguran;
- (d) Akses kepada pekerjaan alternatif jika berlaku kehilangan kerja atau penamatkan aktiviti pendapatan lain, tertakluk kepada perkara 52 Konvensyen ini.

2. Jika pekerja hijrahan mendakwa bahawa syarat kontrak kerjanya telah dilanggar oleh majikannya, beliau berhak untuk mengemukakan kesnya kepada pihak berkuasa berwibawa di Negara pekerjaan, dengan syarat yang diperuntukkan dalam perkara 18, perenggan 1, Konvensyen ini.

Perkara 55

Pekerja hijrahan yang telah diberi kebenaran untuk terlibat dalam aktiviti pendapatan, tertakluk kepada syarat yang disertakan bersama kebenaran tersebut, berhak menerima kesamarataan layanan dengan warganegara Negara pekerjaan dalam menjalankan aktiviti pendapatan.

Perkara 56

1. Pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka yang disebut dalam bahagian Konvensyen ini tidak boleh diusir dari Negara pekerjaan, kecuali atas sebab yang ditakrifkan dalam undang-undang Negara tersebut, dan tertakluk kepada perlindungan yang diwujudkan dalam bahagian III.
2. Pengusiran tidak boleh digunakan untuk tujuan menggugurkan hak pekerja hijrahan atau ahli keluarganya yang timbul daripada kebenaran untuk menetap dan permit kerja.
3. Dalam mempertimbangkan sama ada untuk mengusir pekerja hijrahan atau ahli keluarganya, perlu diambil kira pertimbangan kemanusiaan dan tempoh masa orang berkenaan telah menetap di Negara pekerjaan.

BAHAGIAN V

Peruntukan yang terpakai bagi kategori tertentu pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka

Perkara 57

Kategori tertentu pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka yang dinyatakan dalam bahagian Konvensyen ini yang didokumenkan atau dalam keadaan biasa akan menerima hak yang dinyatakan dalam bahagian III dan, kecuali sebagaimana yang diubahsuai di bawah, hak yang dinyatakan dalam bahagian IV.

Perkara 58

1. Pekerja perbatasan, seperti yang ditakrifkan dalam perkara 2, perenggan 2 (a), Konvensyen ini, berhak mendapat hak yang diperuntukkan dalam bahagian IV yang boleh terpakai kepada mereka oleh sebab kehadiran mereka dan bekerja di wilayah Negara pekerjaan, dengan mengambil kira bahawa mereka tidak mempunyai kediaman biasa di negara tersebut.

2. Negara-Negara pekerjaan akan mempertimbangkan dengan sebaik-baiknya untuk memberi pekerja perbatasan hak untuk memilih dengan bebas aktiviti pendapatan mereka selepas tempoh masa yang ditetapkan. Pemberian hak itu tidak akan menjelaskan status mereka sebagai pekerja perbatasan.

Perkara 59

1. Pekerja bermusim, seperti yang ditakrifkan dalam perkara 2, perenggan 2 (b), Konvensyen ini, berhak mendapat hak yang diperuntukkan dalam bahagian IV yang

boleh terpakai kepada mereka oleh sebab kehadiran mereka dan bekerja di wilayah Negara pekerjaan dan sesuai dengan status mereka di Negara tersebut sebagai pekerja bermusim, dengan mengambil kira bahawa mereka hadir di Negara tersebut hanya sebahagian daripada tahun itu.

2. Negara pekerjaan hendaklah, tertakluk kepada perenggan 1 perkara ini, mempertimbangkan untuk memberi pekerja bermusim yang telah diambil bekerja di wilayahnya untuk tempoh masa yang agak lama, kemungkinan mengambil aktiviti pendapatan lain dan memberi mereka keutamaan berbanding pekerja lain yang ingin memasuki Negara tersebut, tertakluk kepada perjanjian dua hala dan pelbagai hala yang terpakai.

Perkara 60

Pekerja bergerak, seperti yang ditakrifkan dalam perkara 2, perenggan 2 (e), Konvensyen ini, berhak mendapat hak yang diperuntukkan dalam bahagian IV yang boleh diberikan kepada mereka oleh sebab kehadiran mereka dan bekerja di wilayah Negara pekerjaan dan sesuai dengan status mereka sebagai pekerja bergerak di Negara tersebut.

Perkara 61

1. Pekerja yang terikat dengan projek, seperti yang ditakrifkan dalam perkara 2, perenggan 2 (f), Konvensyen ini, dan ahli keluarga mereka berhak mendapat hak yang diperuntukkan dalam bahagian IV, kecuali peruntukan dalam perkara 43, perenggan 1 (b) dan (c), perkara 43, perenggan 1 (d), kerana ia berkaitan dengan skim perumahan sosial, perkara 45, perenggan 1 (b), dan perkara 52 hingga 55.

2. Jika pekerja yang terikat dengan projek mendakwa bahawa syarat kontrak kerjanya telah dilanggar oleh majikannya, beliau berhak untuk mengemukakan kesnya kepada pihak berkuasa berwibawa Negara tersebut yang mempunyai bidang kuasa ke atas majikan itu, dengan syarat yang diperuntukkan dalam perkara 18, perenggan 1, Konvensyen ini.

3. Tertakluk kepada perjanjian dua hala atau pelbagai hala yang berkuat kuasa kepada mereka, Negara-Negara Ahli berkenaan akan berusaha untuk membolehkan pekerja yang terikat dengan projek kekal dilindungi secukupnya oleh sistem keselamatan sosial Negara asal atau tempat kediaman biasa mereka selama penglibatan mereka dalam projek itu. Negara-Negara Ahli berkenaan hendaklah mengambil langkah sewajarnya dengan tujuan untuk mengelakkan apa-apa penafian hak atau pertindihan bayaran dalam hal ini.

4. Tanpa menjelaskan peruntukan perkara 47 Konvensyen ini dan perjanjian dua hala atau pelbagai hala yang berkaitan, Negara-Negara Ahli berkenaan hendaklah membenarkan pembayaran pendapatan pekerja yang terikat dengan projek di Negara asal atau tempat kediaman biasa mereka.

Perkara 62

1. Pekerja pekerjaan tertentu seperti yang ditakrifkan dalam perkara 2, perenggan 2 (g), Konvensyen ini, berhak mendapat hak yang diperuntukkan dalam bahagian IV, kecuali peruntukan dalam perkara 43, perenggan 1 (b) dan (c), perkara 43, perenggan 1 (d), kerana ia berkaitan dengan skim perumahan sosial, perkara 52 dan perkara 54, perenggan 1 (d).

2. Ahli keluarga bagi pekerja pekerjaan tertentu berhak mendapat hak berkaitan ahli keluarga pekerja hijrahan yang diperuntukkan dalam bahagian IV Konvensyen ini, kecuali peruntukan perkara 53.

Perkara 63

1. Pekerja yang bekerja sendiri, seperti yang ditakrifkan dalam perkara 2, perenggan 2 (h), Konvensyen ini, berhak mendapat hak yang diperuntukkan dalam bahagian IV dengan pengecualian hak yang secara eksklusif terpakai kepada pekerja yang mempunyai kontrak pekerjaan.

2. Tanpa menjelaskan perkara 52 dan 79 Konvensyen ini, penamatkan aktiviti ekonomi pekerja yang bekerja sendiri tidak bermaksud penarikan balik kebenaran kepada mereka atau ahli keluarga mereka untuk menetap atau terlibat dalam aktiviti pendapatan di Negara pekerjaan, kecuali jika kebenaran untuk menetap secara nyata bergantung pada aktiviti pendapatan tertentu yang mereka lakukan.

BAHAGIAN VI

Menggalakkan keadaan yang baik/saksama/berperikemanusiaan dan sah berhubung dengan migrasi antarabangsa pekerja dan ahli keluarga mereka

Perkara 64

1. Tanpa menjelaskan perkara 79 Konvensyen ini, Negara-Negara Ahli berkenaan hendaklah berunding dan bekerjasama sewajarnya dengan tujuan untuk menggalakkan keadaan yang baik, saksama dan berperikemanusiaan berhubung dengan migrasi antarabangsa pekerja dan ahli keluarga mereka.

2. Dalam hal ini, perhatian sewajarnya hendaklah diberikan bukan hanya kepada keperluan dan sumber tenaga kerja, tetapi juga keperluan sosial, ekonomi, budaya dan lain-lain pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka yang terlibat, serta akibat daripada migrasi tersebut kepada masyarakat yang berkenaan.

Perkara 65

1. Negara-Negara Ahli hendaklah mengekalkan perkhidmatan yang sesuai untuk menangani persoalan tentang migrasi antarabangsa pekerja dan ahli keluarga mereka. Fungsi mereka termasuk, antara lain:

- (a) Penggubalan dan pelaksanaan dasar tentang migrasi tersebut;
- (b) Pertukaran maklumat, perundingan dan kerjasama dengan pihak berkuasa berwibawa Negara-Negara Ahli lain yang terlibat dalam migrasi tersebut;
- (c) Penyediaan maklumat sewajarnya, terutamanya kepada majikan, pekerja dan organisasi mereka tentang dasar, undang-undang dan peraturan berkaitan migrasi, pada perjanjian yang dicapai dengan Negara-Negara lain berhubung dengan migrasi dan perkara lain yang berkaitan;
- (d) Penyediaan maklumat dan bantuan sewajarnya kepada pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka berhubung dengan kebenaran dan formaliti yang diperlukan dan pengaturan pelepasan, perjalanan, ketibaan, menetap, aktiviti pendapatan, keluar dan balik, serta syarat kerja dan kehidupan di Negara pekerjaan, serta kastam, mata wang, cukai dan undang-undang serta peraturan lain yang berkaitan.

2. Negara-Negara Ahli hendaklah memberi kemudahan dengan sewajarnya dengan penyediaan perkhidmatan konsulat dan perkhidmatan lain yang mencukupi yang diperlukan untuk memenuhi keperluan sosial, budaya dan lain-lain pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka.

Perkara 66

1. Tertakluk kepada perenggan 2 perkara ini, hak untuk menjalankan operasi dengan tujuan untuk pengambilan pekerja untuk bekerja di Negara lain hendaklah dihadkan kepada:

- (a) Perkhidmatan atau badan awam Negara operasi tersebut dijalankan;
- (b) Perkhidmatan atau badan awam Negara pekerjaan berdasarkan perjanjian antara Negara berkenaan;
- (c) Badan yang ditubuhkan oleh perjanjian dua hala atau pelbagai hala.

2. Tertakluk kepada apa-apa kebenaran, kelulusan atau pengawasan oleh pihak berkuasa awam Negara-Negara Ahli berkenaan sebagaimana yang ditetapkan menurut undang-undang dan amalan Negara, agensi, bakal majikan atau orang yang bertindak bagi pihak mereka juga dibenarkan untuk menjalankan operasi tersebut.

Perkara 67

1. Negara-Negara Ahli hendaklah bekerjasama mengikut kesesuaian dalam menerima pakai langkah tentang kepulangan pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka ke Negara asal apabila mereka memutuskan untuk pulang, atau kebenaran untuk menetap atau bekerja mereka telah tamat tempoh, atau apabila mereka di Negara pekerjaan dalam situasi luar aturan.

2. Mengenai pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka dalam situasi luar aturan, Negara-Negara Ahli berkenaan hendaklah bekerjasama mengikut kesesuaian, dengan syarat yang dipersetujui oleh Negara tersebut, dengan tujuan untuk menggalakkan keadaan ekonomi yang mencukupi untuk penempatan semula mereka dan untuk memudahkan perintis sosial dan budaya mereka bertahan lama di Negara asal.

Perkara 68

1. Negara-Negara Ahli, termasuk Negara-Negara transit, hendaklah bekerjasama dengan tujuan untuk mencegah dan menghapuskan pergerakan haram atau sulit dan pekerjaan pekerja hijrahan dalam situasi luar aturan. Langkah yang perlu diambil untuk tujuan ini dalam bidang kuasa setiap Negara yang berkenaan hendaklah termasuk:

(a) Langkah sewajarnya terhadap penyebaran maklumat yang mengelirukan yang berkaitan dengan emigrasi dan imigresen;

(b) Langkah untuk mengesan dan membasmi pergerakan haram dan sulit pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka serta mengenakan sekatan yang berkesan terhadap orang, kumpulan atau entiti yang menganjurkan, mengendalikan atau membantu dalam menganjurkan atau mengendalikan pergerakan tersebut;

(c) Langkah untuk mengenakan sekatan yang berkesan kepada orang, kumpulan atau entiti yang mengamalkan tindakan keganasan, ancaman atau ugutan terhadap pekerja hijrahan atau ahli keluarga mereka dalam situasi luar aturan.

2. Negara-Negara pekerjaan hendaklah mengambil semua langkah yang mencukupi dan berkesan untuk menghapuskan pekerjaan di wilayah pekerja hijrahan yang dalam situasi luar aturan, termasuk sekatan terhadap majikan pekerja tersebut, jika wajar. Hak pekerja hijrahan terhadap majikan mereka yang timbul daripada pekerjaan tidak akan terjejas oleh langkah ini.

Perkara 69

1. Negara-Negara Ahli hendaklah, apabila terdapat pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka dalam situasi luar aturan di wilayah mereka, mengambil langkah sewajarnya untuk memastikan bahawa situasi sedemikian tidak berterusan.

2. Apabila Negara-Negara Ahli berkenaan mempertimbangkan kemungkinan untuk mengatur situasi orang tersebut selaras dengan undang-undang yang terpakai dan perjanjian dua hala dan pelbagai hala, pertimbangan yang sewajarnya perlu diambil kira daripada situasi kemasukan mereka, tempoh menetap di Negara-Negara pekerjaan dan pertimbangan lain yang berkaitan, khususnya berkaitan dengan keadaan keluarga mereka.

Perkara 70

Negara-Negara Ahli hendaklah mengambil langkah yang tidak kurang daripada yang terpakai kepada warganegara untuk memastikan keadaan kerja dan tempat tinggal pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka dalam keadaan teratur mengikut standard kecergasan, keselamatan, kesihatan dan prinsip martabat manusia.

Perkara 71

1. Negara-Negara Ahli hendaklah memudahkan, apabila perlu, penghantaran balik jasad pekerja hijrahan atau ahli keluarga mereka yang meninggal dunia ke Negara asal.

2. Berkenaan dengan hal pampasan yang berkaitan dengan kematian pekerja hijrahan atau ahli keluarganya, Negara-Negara Ahli hendaklah, jika wajar, memberikan bantuan kepada orang berkenaan dengan tujuan untuk penyelesaian segera hal tersebut. Penyelesaian hal ini hendaklah dilaksanakan berdasarkan undang-undang negara yang terpakai selaras dengan peruntukan Konvensyen ini dan apa-apa perjanjian dua hala atau pelbagai hala.

BAHAGIAN VII

Penggunaan Konvensyen

Perkara 72

1. (a) Bagi tujuan untuk menyemak semula penggunaan Konvensyen ini, Jawatankuasa Perlindungan Hak Semua Pekerja Hijrahan dan Ahli Keluarga Mereka (kemudian daripada ini disebut sebagai “Jawatankuasa”) hendaklah ditubuhkan;

(b) Jawatankuasa hendaklah terdiri daripada, semasa Konvensyen ini mula berkuat kuasa sepuluh Negara Ahli dan, selepas Konvensyen ini berkuat kuasa, empat puluh Negara Ahli yang pertama, empat belas ahli yang mempunyai moral yang tinggi, tidak berat sebelah dan kecekapan yang diiktiraf dalam bidang yang diliputi oleh Konvensyen.

2. (a) Ahli jawatankuasa akan dipilih melalui undian rahsia oleh Negara-Negara Ahli daripada senarai orang yang dicalonkan oleh Negara-Negara Ahli, pertimbangan yang sewajarnya diberikan kepada pengagihan geografi, termasuk Negara-

Negara asal dan Negara-Negara pekerjaan, dan kepada perwakilan sistem undang-undang utama. Setiap Negara Ahli boleh mencalonkan seorang daripada warganegaranya.

(b) Ahli hendaklah dipilih dan berkhidmat mengikut kemampuan diri mereka.

3. Pilihan raya hendaklah diadakan selewat-lewatnya tidak lebih daripada enam bulan selepas tarikh Konvensyen ini mula berkuat kuasa dan pilihan raya berikutnya setiap dua tahun. Sekurang-kurangnya empat bulan sebelum tarikh setiap pilihan raya, Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu hendaklah memberi surat kepada semua Negara Ahli, menjemput mereka untuk mengemukakan pencalonan mereka dalam tempoh dua bulan. Setiausaha Agung akan menyediakan senarai semua orang yang dicalonkan mengikut susunan abjad, menunjukkan Negara-Negara Ahli yang telah mencalonkan mereka, dan hendaklah menyerahkannya kepada Negara-Negara Ahli tidak kurang daripada satu bulan sebelum tarikh pilihan raya tersebut, berserta dengan kurikulum vitae orang yang dicalonkan.

4. Pemilihan ahli Jawatankuasa hendaklah diadakan dalam mesyuarat Negara-Negara Ahli yang diadakan oleh Setiausaha Agung di Ibu Pejabat Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu. Pada mesyuarat itu, dua pertiga daripada Negara Ahli hendaklah membentuk kuorum, orang yang dipilih untuk Jawatankuasa adalah calon yang mendapat jumlah undi terbesar dan majoriti mutlak undi Negara-Negara Ahli yang hadir dan mengundi.

5. (a) Ahli Jawatankuasa akan berkhidmat selama empat tahun. Walau bagaimanapun, tempoh lima ahli yang dipilih dalam pilihan raya pertama akan tamat pada akhir tahun kedua; sejurus selepas pilihan raya pertama, nama lima ahli ini akan dipilih secara undian oleh Pengerusi mesyuarat Negara-Negara Ahli;

(b) Pemilihan empat ahli Jawatankuasa tambahan itu hendaklah diadakan mengikut peruntukan perenggan 2, 3 dan 4 perkara ini, berikutan Konvensyen ini mula berkuat kuasa untuk empat puluh Negara Ahli pertama. Tempoh dua ahli tambahan yang dipilih pada masa itu akan tamat pada akhir tahun kedua; nama ahli ini akan dipilih secara undian oleh Pengerusi mesyuarat Negara-Negara Ahli;

(c) Ahli jawatankuasa layak untuk dilantik semula jika dicalonkan.

6. Jika seorang ahli jawatankuasa meninggal dunia atau meletakkan jawatan atau mengisyiharkan bahawa bagi apa-apa sebab lain beliau tidak lagi boleh menjalankan tugas Jawatankuasa, Negara Ahli yang mencalonkan ahli tersebut hendaklah melantik ahli lain daripada warganegaranya sendiri untuk baki sebahagian penggal. Pelantikan baru itu tertakluk kepada kelulusan Jawatankuasa.

7. Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu hendaklah menyediakan kakitangan dan kemudahan yang diperlukan untuk keberkesan fungsi Jawatankuasa.

8. Ahli Jawatankuasa akan menerima emolumen daripada sumber Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu berdasarkan terma dan syarat sebagaimana yang diputuskan oleh Perhimpunan Agung.

9. Ahli Jawatankuasa berhak mendapat kemudahan, keistimewaan dan kekebalan ahli dalam misi untuk Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu seperti yang dibentangkan dalam bahagian yang berkaitan dalam Konvensyen tentang Keistimewaan dan Kekebalan Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.

Perkara 73

1. Negara-Negara Ahli berjanji untuk menyerahkan kepada Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu untuk pertimbangan oleh Jawatankuasa, laporan tentang langkah perundangan, kehakiman, pentadbiran dan lain-lain yang telah mereka ambil untuk melaksanakan peruntukan Konvensyen ini:

(a) Dalam tempoh satu tahun selepas Konvensyen mula berkuat kuasa kepada Negara Ahli berkenaan;

(b) Selepas setiap lima tahun dan bila-bila masa yang diminta oleh Jawatankuasa.

2. Laporan yang disediakan di bawah perkara ini hendaklah juga menunjukkan faktor dan kesukaran, jika ada, yang menjelaskan pelaksanaan Konvensyen dan hendaklah termasuk maklumat tentang ciri-ciri aliran migrasi di Negara Ahli berkenaan yang terlibat.

3. Jawatankuasa akan memutuskan apa-apa garis panduan selanjutnya yang terpakai bagi kandungan laporan tersebut.

4. Negara-Negara Ahli hendaklah memastikan laporannya dapat diakses secara meluas oleh orang ramai di negaranya sendiri.

Perkara 74

1. Jawatankuasa akan memeriksa laporan yang dihantar oleh setiap Negara Ahli dan hendaklah memberi ulasan yang dianggap wajar kepada Negara Ahli berkenaan. Negara Ahli boleh mengemukakan kepada pemerhatian Jawatankuasa tentang apa-apa ulasan yang dibuat oleh Jawatankuasa dengan perkara ini. Jawatankuasa boleh meminta maklumat tambahan daripada Negara-Negara Ahli apabila mempertimbangkan laporan ini.

2. Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu hendaklah, dalam masa yang ditetapkan sebelum pembukaan setiap sesi tetap Jawatankuasa, menghantar kepada Ketua Pengarah Pejabat Buruh Antarabangsa salinan laporan yang dikemukakan oleh Negara-Negara Ahli berkenaan dan maklumat yang berkaitan dengan pertimbangan laporan ini, untuk membolehkan Pejabat membantu Jawatankuasa dengan kepakaran yang dapat diberikan oleh Pejabat tentang perkara yang diuruskan oleh Konvensyen ini yang termasuk dalam bidang Pertubuhan Buruh Antarabangsa. Jawatankuasa akan mempertimbangkan dalam perbincangannya apa-apa ulasan dan perkara yang Pejabat boleh sediakan.

3. Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu juga boleh, selepas berunding dengan Jawatankuasa, menghantar kepada agensi khas lain serta organisasi antara kerajaan, salinan bahagian laporan ini sebagaimana yang mungkin termasuk dalam bidang kuasa mereka.

4. Jawatankuasa boleh menjemput agensi khas lain dan organisasi daripada Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu, serta organisasi antara kerajaan dan badan berkenaan yang lain untuk mengemukakan, untuk pertimbangan oleh Jawatankuasa, maklumat bertulis tentang perkara yang ditangani dalam Konvensyen ini sebagaimana yang termasuk dalam skop aktiviti mereka.

5. Pejabat Buruh Antarabangsa hendaklah dijemput oleh Jawatankuasa untuk melantik wakil untuk mengambil bahagian, dalam kapasiti perundingan, dalam mesyuarat Jawatankuasa.

6. Jawatankuasa boleh menjemput wakil daripada agensi khas lain dan organisasi daripada Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu, serta organisasi antara kerajaan, untuk hadir dan didengari dalam mesyuaratnya setiap kali mempertimbangkan perkara yang termasuk dalam kepakaran mereka.

7. Jawatankuasa akan membentangkan laporan tahunan kepada Perhimpunan Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu tentang pelaksanaan Konvensyen ini, yang mengandungi pertimbangan dan cadangannya sendiri, berdasarkan, khususnya, pemeriksaan laporan dan apa-apa pemerhatian yang dikemukakan oleh Negara-Negara Ahli.

8. Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu hendaklah menghantar laporan tahunan Jawatankuasa kepada Negara-Negara Ahli kepada Konvensyen ini, Majlis Ekonomi dan Sosial, Suruhanjaya Hak Asasi Manusia Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu, Setiausaha Agung Pejabat Buruh Antarabangsa dan organisasi berkaitan yang lain.

Perkara 75

1. Jawatankuasa hendaklah menerima pakai kaedah prosedurnya sendiri.
2. Jawatankuasa melantik pegawainya selama dua tahun.
3. Jawatankuasa tersebut biasanya bertemu setiap tahun.
4. Mesyuarat Jawatankuasa biasanya akan diadakan di Ibu Pejabat Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.

Perkara 76

1. Negara Ahli bagi Konvensyen ini boleh pada bila-bila masa mengisyiharkan di bawah perkara ini bahawa ia mengiktiraf kecekapan Jawatankuasa untuk menerima dan mempertimbangkan komunikasi yang menyatakan bahawa Negara Ahli mendakwa bahawa Negara Ahli lain tidak memenuhi obligasinya di bawah Konvensyen ini. Komunikasi di bawah perkara ini boleh diterima dan dipertimbangkan hanya jika dikemukakan oleh Negara Ahli yang telah membuat akuan pengiktirafan dengan sendirinya kecekapan Jawatankuasa. Komunikasi tidak akan diterima oleh Jawatankuasa jika ia berkenaan sesbuah Negara Ahli yang belum membuat pengisytiharan tersebut. Komunikasi yang diterima di bawah perkara ini akan ditangani menurut prosedur berikut:

(a) Jika Negara Ahli bagi Konvensyen ini menganggap bahawa Negara Ahli lain tidak memenuhi obligasinya di bawah Konvensyen ini, ia boleh, melalui komunikasi bertulis, mengemukakan perkara ini kepada perhatian Negara Ahli tersebut. Negara Ahli itu juga boleh memaklumkan Jawatankuasa tentang hal tersebut. Dalam tempoh tiga bulan selepas menerima komunikasi, Negara penerima hendaklah memberi penjelasan kepada Negara yang menghantar komunikasi, atau apa-apa pernyataan lain secara bertulis bagi menjelaskan perkara yang sepatutnya dimasukkan, setakat yang mungkin dan berkaitan, merujuk prosedur dan penyelesaian domestik yang diambil, belum selesai atau tersedia dalam perkara tersebut;

(b) Jika perkara itu tidak diselaraskan dengan memuaskan hati kedua-dua Negara Ahli berkenaan dalam tempoh enam bulan selepas penerimaan komunikasi awal oleh Negara penerima, sama ada Negara berhak untuk merujuk perkara itu kepada Jawatankuasa atau tidak, melalui notis yang diberikan kepada Jawatankuasa dan Negara lain;

(c) Jawatankuasa akan menangani hal yang dirujukkan kepadanya hanya setelah ia memastikan semua remedи domestik yang ada telah digunakan dan habis digunakan dalam hal tersebut, selaras dengan prinsip undang-undang antarabangsa yang diiktiraf umum. Hal ini tidak boleh menjadi peraturan yang, pada pandangan

Jawatankuasa, penggunaan penyelesaiannya adalah tidak munasabah untuk jangka masa panjang.

(d) Tertakluk kepada peruntukan subperenggan (c) perenggan ini, Jawatankuasa hendaklah memberikan jasa baik kepada Negara-Negara Ahli berkenaan dengan tujuan untuk penyelesaian secara aman tentang perkara tersebut, atas dasar rasa hormat terhadap obligasi yang dinyatakan dalam Konvensyen ini;

(e) Jawatankuasa akan mengadakan mesyuarat tertutup semasa meneliti komunikasi di bawah perkara ini;

(f) Dalam apa-apa perkara yang dirujukkan kepadanya menurut subperenggan (b) perenggan ini, Jawatankuasa boleh memanggil Negara-Negara Ahli berkenaan, yang disebut dalam subperenggan (b), untuk membekalkan apa-apa maklumat yang berkaitan;

(g) Negara-Negara Ahli yang berkenaan, yang disebut dalam subperenggan (b) bagi perenggan ini, mempunyai hak untuk diwakili semasa hal tersebut sedang dipertimbangkan oleh Jawatankuasa, dan membuat serahan secara lisan dan/atau secara bertulis;

(h) Jawatankuasa hendaklah, dalam masa dua belas bulan selepas tarikh penerimaan notis di bawah subperenggan (b) perenggan ini, menghantar laporan, seperti berikut:

- (i) Jika penyelesaian dalam syarat subperenggan (d) perenggan ini dicapai, Jawatankuasa akan mengehadkan laporannya dengan pernyataan ringkas tentang fakta dan penyelesaian yang dicapai;
- (ii) Jika penyelesaian dalam lingkungan syarat subperenggan (d) tidak dicapai, Jawatankuasa akan mengemukakan, dalam laporannya, fakta yang berkaitan tentang isu antara Negara-Negara Ahli yang berkenaan. Serahan bertulis dan rekod serahan lisan yang dibuat oleh Negara-Negara Ahli yang berkenaan akan dilampirkan pada laporan tersebut. Jawatankuasa juga mungkin menyampaikan, hanya kepada Negara-Negara Ahli yang berkenaan, apa-apa pandangan yang ia mungkin anggap berkaitan dengan isu antara Negara-Negara Ahli itu.

Laporan tersebut akan disampaikan kepada Negara-Negara Ahli yang berkenaan dalam setiap hal.

2. Peruntukan perkara ini akan berkuat kuasa apabila sepuluh Negara-Negara Ahli bagi Konvensyen ini telah membuat pengisytiharan di bawah perenggan 1 perkara ini. Pengisytiharan tersebut hendaklah disimpan, oleh Negara Ahli itu, dengan Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu, yang akan menghantar salinannya kepada Negara Ahli yang lain. Pengisytiharan boleh ditarik balik pada bila-bila masa menerusi

pemberitahuan kepada Setiausaha Agung. Penarikan balik tersebut tidak akan menjelaskan pertimbangan apa-apa perkara yang menjadi subjek komunikasi yang telah disampaikan di bawah perkara ini. Tiada komunikasi selanjutnya oleh mana-mana Negara Ahli akan diterima di bawah perkara ini selepas pemberitahuan penarikan balik pengisytiharan telah diterima oleh Setiausaha Agung, melainkan Negara Ahli berkenaan telah membuat pengisytiharan baharu.

Perkara 77

1. Negara Ahli bagi Konvensyen ini boleh, pada bila-bila masa, mengisytiharkan di bawah perkara ini, bahawa ia mengiktiraf kecekapan Jawatankuasa untuk menerima dan mempertimbangkan komunikasi daripada atau bagi individu tertakluk kepada bidang kuasanya yang mendakwa bahawa hak individu mereka seperti yang diiktiraf oleh Konvensyen ini telah dilanggar oleh Negara Ahli. Tiada komunikasi akan diterima oleh Jawatankuasa jika ia berkenaan dengan Negara Ahli yang belum membuat pengisytiharan.

2. Jawatankuasa hendaklah mempertimbangkan keputusan untuk tidak menerima apa-apa komunikasi di bawah perkara ini yang tanpa nama atau dianggap sebagai penyalahgunaan hak penyerahan komunikasi tersebut atau tidak sesuai dengan peruntukan Konvensyen ini.

3. Jawatankuasa hendaklah tidak mempertimbangkan apa-apa komunikasi daripada individu di bawah perkara ini, melainkan jika ia telah menentukan bahawa:

(a) Perkara yang sama belum, dan tidak, diperiksa di bawah prosedur penyiasatan atau penyelesaian antarabangsa lain;

(b) Individu sudah tiada semua penyelesaian domestik yang ada; hal ini tidak boleh menjadi peraturan yang, pada pandangan Jawatankuasa, penggunaan penyelesaiannya tidak munasabah untuk jangka masa panjang atau tidak memberi kelegaan yang berkesan kepada individu tersebut.

4. Tertakluk kepada peruntukan perenggan 2 perkara ini, Jawatankuasa hendaklah membawa apa-apa komunikasi yang dikemukakan kepadanya di bawah perkara ini kepada perhatian Negara Ahli bagi Konvensyen ini yang telah membuat pengisytiharan di bawah perenggan 1 dan didakwa melanggar apa-apa peruntukan Konvensyen. Dalam masa enam bulan, Negara penerima hendaklah mengemukakan penjelasan atau pernyataan bertulis kepada Jawatankuasa yang menjelaskan perkara tersebut dan remedi, jika ada, yang mungkin telah diambil oleh Negara itu.

5. Jawatankuasa akan mempertimbangkan komunikasi yang diterima di bawah perkara ini berdasarkan semua maklumat yang diberikan kepadanya oleh atau bagi pihak individu dan oleh Negara Ahli berkenaan.

6. Jawatankuasa akan mengadakan mesyuarat tertutup apabila memeriksa komunikasi di bawah perkara ini.

7. Jawatankuasa hendaklah menghantar pandangannya kepada Negara Ahli yang berkenaan dan kepada individu tersebut.

8. Peruntukan perkara ini akan berkuat kuasa apabila sepuluh Negara Ahli bagi Konvensyen ini telah membuat pengisytiharan di bawah perenggan 1 perkara ini. Pengisytiharan tersebut hendaklah disimpan, oleh Negara Ahli itu, dengan Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu, yang akan menghantar salinannya kepada Negara Ahli yang lain. Pengisytiharan boleh ditarik balik pada bila-bila masa menerusi pemberitahuan kepada Setiausaha Agung. Penarikan balik tersebut tidak akan menjelaskan pertimbangan apa-apa perkara yang menjadi subjek komunikasi yang telah disampaikan di bawah perkara ini, tiada komunikasi selanjutnya oleh atau bagi pihak individu akan diterima di bawah perkara ini selepas pemberitahuan penarikan balik pengisytiharan telah diterima oleh Setiausaha Agung, melainkan Negara Ahli telah membuat pengisytiharan baharu.

Perkara 78

Peruntukan perkara 76 Konvensyen ini hendaklah terpakai tanpa menjelaskan apa-apa prosedur untuk menyelesaikan pertikaian atau aduan dalam bidang yang diliputi oleh Konvensyen ini yang ditetapkan dalam instrumen, atau dalam konvensyen yang diterima pakai oleh Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu dan agensi khas, dan tidak boleh menghalang Negara-Negara Ahli daripada mendapatkan bantuan mana-mana prosedur untuk menyelesaikan pertikaian selaras dengan perjanjian antarabangsa yang berkuat kuasa antara mereka.

BAHAGIAN VIII

Peruntukan Am

Perkara 79

Tiada dalam Konvensyen ini yang akan menjelaskan hak setiap Negara Ahli untuk mewujudkan kriteria yang mengawal kemasukan pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka. Mengenai perkara lain yang berkaitan dengan keadaan undang-undang dan perlakuan mereka sebagai pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka, Negara-Negara Ahli akan tertakluk kepada pengehadan yang dinyatakan dalam Konvensyen ini.

Perkara 80

Tiada dalam Konvensyen ini yang boleh ditafsirkan sebagai menjelaskan peruntukan Piagam Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu dan perlembagaan agensi khas yang menentukan tanggungjawab masing-masing bagi pertubuhan dalam Pertubuhan

Bangsa-Bangsa Bersatu dan agensi khas berhubung perkara yang ditangani dalam Konvensyen ini.

Perkara 81

1. Tiada dalam Konvensyen ini yang akan menjelaskan hak atau kebebasan yang lebih baik yang diberikan kepada pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka menurut:

(a) Undang-undang atau amalan Negara Ahli; atau

(b) Mana-mana perjanjian dua hala atau pelbagai hala yang berkuat kuasa bagi Negara Ahli berkenaan.

2. Tiada dalam Konvensyen ini yang boleh ditafsirkan sebagai tersirat bagi mana-mana Negara, kumpulan atau individu, apa-apa hak untuk terlibat dalam apa-apa aktiviti atau melakukan apa-apa tindakan yang akan menjelaskan mana-mana hak dan kebebasan seperti yang dinyatakan dalam Konvensyen ini.

Perkara 82

Hak pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka yang diperuntukkan dalam Konvensyen ini tidak boleh ditarik balik. Apa-apa bentuk tekanan terhadap pekerja hijrahan dan ahli keluarga mereka dengan tujuan untuk melepaskan atau melampaui mana-mana hak tersebut tidak dibenarkan. Ia tidak mungkin untuk dikurangkan melalui kontrak daripada hak yang diiktiraf dalam Konvensyen ini. Negara-Negara Ahli hendaklah mengambil langkah yang sewajarnya untuk memastikan bahawa prinsip ini dihormati.

Perkara 83

Setiap Negara Ahli bagi Konvensyen ini berjanji untuk:

(a) Memastikan bahawa mana-mana orang yang hak atau kebebasannya yang diiktiraf dalam Konvensyen ini dilanggar hendaklah mendapat penyelesaian yang berkesan, walau apa pun pelanggaran yang telah dilakukan oleh orang yang bertindak dalam kapasiti rasmi;

(b) Memastikan bahawa mana-mana orang yang mencari penyelesaian tersebut, dakwaannya hendaklah dikaji semula dan diputuskan oleh pihak berkuasa kehakiman, pentadbiran atau perundangan yang berwibawa, atau oleh mana-mana pihak berkuasa berwibawa lain yang diperuntukkan oleh sistem undang-undang Negara, dan untuk membentuk kemungkinan penyelesaian kehakiman;

(c) Memastikan pihak berkuasa berwibawa menguatkuasakan remedi tersebut apabila diberikan.

Perkara 84

Setiap Negara Ahli berjanji untuk mengguna pakai perundangan dan langkah lain yang perlu untuk melaksanakan peruntukan Konvensyen ini.

BAHAGIAN IX Peruntukan akhir

Perkara 85

Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu dilantik sebagai pemegang simpanan Konvensyen ini.

Perkara 86

1. Konvensyen ini akan dibuka untuk penandatanganan oleh semua Negara. Ia tertakluk kepada ratifikasi.
2. Konvensyen ini akan dibuka untuk kesertaan oleh mana-mana Negara.
3. Instrumen ratifikasi atau instrumen kesertaan hendaklah disimpan dengan Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.

Perkara 87

1. Konvensyen ini akan berkuat kuasa pada hari pertama bulan diikuti tempoh tiga bulan selepas tarikh penyimpanan instrumen ratifikasi atau instrumen kesertaan yang kedua puluh.

2. Bagi setiap Negara yang meratifikasi atau menyetujui Konvensyen ini selepas ia mula berkuat kuasa, Konvensyen akan mula berkuat kuasa pada hari pertama dalam bulan yang mengikuti tiga bulan selepas tarikh penyimpanan instrumen ratifikasi atau instrumen kesertaannya.

Perkara 88

Negara yang meratifikasi atau menyetujui Konvensyen ini tidak boleh mengecualikan pemakaian mana-mana Bahagiannya, atau, tanpa menjaskan perkara 3, tidak termasuk mana-mana kategori pekerja hijrahan tertentu daripada penggunaannya.

Perkara 89

1. Mana-mana Negara Ahli boleh menarik diri daripada Konvensyen ini, selepas lima tahun Konvensyen ini mula berkuat kuasa bagi Negara berkenaan, dengan cara pemberitahuan secara bertulis yang dialamatkan kepada Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.

2. Penarikan diri tersebut akan berkuat kuasa pada hari pertama bagi bulan yang mengikuti tamat tempoh dua belas bulan selepas tarikh penerimaan pemberitahuan oleh Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.

3. Penarikan diri tersebut tidak akan mempunyai kesan melepaskan Negara Ahli daripada obligasinya di bawah Konvensyen ini berhubung dengan apa-apa perbuatan atau peninggalan yang berlaku sebelum tarikh penarikan diri tersebut berkuat kuasa, dan penarikan diri itu tidak akan menjelaskan dalam apa jua cara pertimbangan berterusan tentang apa-apa perkara yang boleh dipertimbangkan oleh Jawatankuasa sebelum tarikh pembatalan berkuat kuasa.

4. Selepas tarikh penarikan diri Negara Ahli berkuat kuasa, Jawatankuasa tidak boleh memulakan pertimbangan apa-apa perkara baharu berkenaan dengan Negara itu.

Perkara 90

1. Selepas lima tahun Konvensyen ini berkuat kuasa, permintaan untuk semakan Konvensyen boleh dibuat pada bila-bila masa oleh mana-mana Negara Ahli dengan cara pemberitahuan secara bertulis yang dialamatkan kepada Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu. Oleh itu, Setiausaha Agung hendaklah menyampaikan apa-apa cadangan pindaan kepada Negara-Negara Ahli dengan permintaan supaya mereka memaklumkan kepadanya sama ada mereka menyokong persidangan Negara-Negara Ahli bagi tujuan mempertimbangkan dan mengundi cadangan tersebut. Jika dalam tempoh empat bulan dari tarikh komunikasi tersebut sekurang-kurangnya satu pertiga daripada Negara Ahli menyokong persidangan tersebut, Setiausaha Agung akan mengadakan persidangan di bawah naungan Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu. Apa-apa pindaan yang diterima pakai oleh majoriti Negara-Negara Ahli yang hadir dan pengundian hendaklah dikemukakan kepada Perhimpunan Agung untuk kelulusan.

2. Pindaan hendak berkuat kuasa apabila ia telah diluluskan oleh Perhimpunan Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu dan diterima oleh majoriti dua pertiga Negara Ahli mengikut proses perlembagaan masing-masing.

3. Apabila pindaan berkuat kuasa, mereka hendaklah mengikat Negara-Negara Ahli yang telah menerimanya, Negara-Negara Ahli lain masih terikat dengan peruntukan Konvensyen ini dan apa-apa pindaan sebelumnya yang mereka telah terima.

Perkara 91

1. Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu akan menerima dan mengedarkan kepada semua Negara-Negara teks pengecualian yang dibuat oleh Negara-Negara semasa tandatangan, ratifikasi dan kesertaan.

2. Pengecualian yang bertentangan dengan objektif dan tujuan Konvensyen ini tidak akan dibenarkan.

3. Pengecualian boleh ditarik balik pada bila-bila masa melalui pemberitahuan mengenainya yang dialamatkan kepada Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu, yang kemudiannya akan memaklumkan kepada semua Negara. Apa-apa pemberitahuan akan berkuat kuasa pada tarikh penerimaannya.

Perkara 92

1. Apa-apa pertikaian antara dua atau lebih Negara Ahli tentang pentafsiran atau pemakaian Konvensyen ini yang tidak boleh diselesaikan melalui rundingan hendaklah, atas permintaan salah satu daripada mereka, dikemukakan kepada timbang tara. Jika dalam tempoh enam bulan daripada tarikh permintaan untuk timbang tara, kesemua Pihak tidak bersetuju dengan organisasi timbang tara, mana-mana salah satu daripada Negara Ahli itu boleh merujukkan pertikaian itu kepada Mahkamah Keadilan Antarabangsa atas permintaan yang selaras dengan Statut Mahkamah.

2. Setiap Negara Ahli boleh, semasa menandatangani atau meratifikasi Konvensyen ini atau menyetujuinya, mengisyiharkan bahawa ia tidak menganggap dirinya terikat dengan perenggan 1 perkara ini. Negara-Negara Ahli lain tidak akan terikat dengan perenggan itu berkenaan dengan mana-mana Negara Ahli yang telah membuat pengisyiharan tersebut.

3. Mana-mana Negara yang telah membuat pengisyiharan mengikut perenggan 2 perkara ini boleh pada bila-bila masa menarik balik pengisyiharan tersebut melalui pemberitahuan kepada Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.

Perkara 93

1. Konvensyen ini, yang teks terjemahannya dalam bahasa Arab, Mandarin, Inggeris, Perancis, Rusia dan Sepanyol adalah sama tulen, hendaklah disimpan dengan Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.

2. Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu akan menghantar salinan Konvensyen ini yang disahkan kepada semua Negara.

PADA MENYAKSIKANNYA, wakil penuh kerajaan yang bertandatangan di bawah, yang diberi kuasa oleh Kerajaan masing-masing, telah menandatangani Konvensyen ini.

Saya dengan ini mengesahkan bahawa teks sebelum ini ialah salinan benar bagi Konvensyen Antarabangsa tentang Perlindungan Hak Semua Pekerja Hijrahan dan Ahli Keluarga Mereka, yang diterima pakai oleh Perhimpunan Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu pada 18 Disember 1990, yang dokumen asal disimpan dengan Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.

Bagi pihak Setiausaha Agung,
Penasihat Undang-Undang:

Carl-August Fleischhauer

Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu, New York
22 Mac 1991